

- задоволення інтересів суб'єктів інноваційного процесу (економічних контрагентів організації-інноватора) у процесі розробки, виготовлення, просування на ринку, споживання та утилізації екологічних інновацій: розробників інновацій, виробників, постачальників, посередників, інвесторів, споживачів, ЗМІ, місцевого населення, органів місцевої і регіональної влади тощо;
- проектні ризики, які для екологічних інновацій є досить значними;
- мотивацію до екологічно-орієнтованої інноваційної діяльності власників і персоналу організації-інноватора (менеджерів, ІТР, робітників тощо);
- державну (регіональну) підтримку інноватора, що може позитивно відобразитися на результативності проекту. Її можна отримати якщо екологічно-орієнтований інноваційний проект, що розглядається, відповідає найважливішим державним програмам соціально-економічного розвитку, передбачає випуск імпортозаміщуючої продукції, спрямований на розв'язання актуальних соціально-еколого-економічних проблем тощо.

Запропоновано рекомендації щодо вибору методичних підходів до оцінки екологічно-орієнтованих проектів інноваційного розвитку.

У підсумку слід зазначити, що на основі системного аналізу і узагальнення літературних джерел та практики інноваційної діяльності сформовано комплекс методичних інструментів, які включають як загальновідомі, так і авторські підходи до аналізу ринкових можливостей і потенціалу інноваційного розвитку організації на базі екологічних інновацій, застосування яких істотно підвищує ступінь обґрунтованості екологічно-орієнтованих проектів інноваційного розвитку, знижує рівень ризику, дозволяє цілеспрямовано управляти відбором найбільш раціональних варіантів розвитку.

ІЛЬСНКО О.В.
Національний авіаційний університет

АКТУАЛІЗАЦІЯ МАРКЕТИНГОВИХ СТРАТЕГІЙ ІНОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ МІЖНАРОЖНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ МОВАХ

© О.В. Ільєнко, 2012

Аналіз розвитку країн з різними економічними моделями показує, що сучасна економічна динаміка, зокрема, економічне зростання в країні, не гарантує автоматичного поліпшення добробуту її громадян. Періодично відбувається загострення соціальних та екологічних проблем: зростання безробіття серед певних категорій населення, дефіцит ресурсів для соціальних гарантій, погіршення індикаторів здоров'я населення внаслідок розширення екологічно шкідливих видів виробничої діяльності тощо.

Проаналізовано, що наукові підходи різних авторів до дослідження моделей економічного розвитку країн не є ідентичними, хоча загальна позиція науковців щодо самої методології розробки цієї проблематики, безумовно, має системний підхід. Він полягає не лише у визнанні неправомірності ізолюваного вивчення економічних і соціальних сторін розвитку конкретних країн, але і у виявленні взаємодії загальних тенденцій світового розвитку із специфічними процесами в окремих країнах, аналізі поетапної еволюції моделей, розкритті в комплексі позитивного і негативного досвіду використання цих моделей.

Виявлено, що бізнес розглядає інновації як вигідне здійснення своїх інвестицій з урахуванням високого доходу на ринку. Якщо такий індикатор (доходи від інвестицій в інновації) не працює, то жодними директивними заходами реформувати економіку країни неможливо. Отже, головне завдання уряду – не пошук додаткових фінансових ресурсів для реалізації інноваційних проектів, а створення середовища для національного бізнесу, в якому вкладення інвестицій в інновації є основним способом одержання високих і стабільно зростаючих доходів.

Вирішити таке завдання – це означає зняти навантаження на державний бюджет щодо фінансування багатьох неоднозначних напрямків досліджень; перекласти на бізнес відповідальність за комерціалізацію технологій (за розробку і реалізацію стратегії проникнення на ринки); надати приватному бізнесу право ризикувати з надією на одержання високих доходів; створити постійну тісну взаємодію між вченими й інженерами, маркетологами і викладачами, а також владою. Варто враховувати, що основний комерційний ефект від технологічних інновацій досягається не на стадії впровадження і першого продажу на ринку, а в постійному покращенні вже запропонованих ринку нових товарів.

Окрім створення інноваційного середовища, нагальним завданням є визначення стратегії розвитку інтелектуального потенціалу. Огляд інноваційних стратегій провідних країн світової економіки у сфері формування інтелектуального капіталу показує, що країни чітко окреслюють напрямок концентрації свого інтелектуального потенціалу шляхом створення альянсів у науково-технічній сфері між університетами та науковими лабораторіями, бізнесом і владою.

Доведено, що інноваційна економіка як система є досить динамічною, здатною швидко і ефективно адаптуватись до мінливого внутрішнього та зовнішнього середовища. Системність інноваційних змін є основою відповідної моделі розвитку економіки, що є надзвичайно важливим в умовах розвитку міжнародної інтеграції. Інноваційна діяльність – це органічний елемент економічних процесів, що відбуваються в рамках національних держав, в галузях господарства, у міжнародних корпораціях і дрібних компаніях. Це не замкнута, обмежена лабораторіями університетів і наукових центрів, система виробництва нового знання, нових технологій, товарів і послуг тощо. У сучасних умовах, коли знання стають економічним ресурсом, коли високі технології змінили світове господарство, саме такий підхід до аналізу інноваційної діяльності стає принципово важливим.

За результатами проведеного аналізу та у відповідності з оцінками фахівців можна зробити висновок, що економічну модель розвитку кожної країни можна охарактеризувати як інноваційну, технологічну чи сировинну, але саме маркетингова інноваційна модель є передумовою майбутньої стійкої конкурентної позиції у світовій економіці.

КАНІЩЕНКО О.Л.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ТЕХНОЛОГІЯ МІЖНАРОДНОЇ ЕКСПАНСІЇ: ВИБІР РИНКІВ

© О.Л. Каніщенко, 2012

Реалізація міжнародної маркетингової діяльності починається з вивчення середовища інтернаціоналізованого бізнесу і вибору ринків для найефективнішого і взаємовигідного співробітництва, що представляє собою не просто виявлення і оцінку численних чинників реалізації зовнішньоекономічної діяльності, а здійснення порівняльного аналізу основних параметрів економічних систем, що формують специфіку і потенціал міжнародної взаємодії економічних суб'єктів. Це передбачає, по-перше, формалізацію оціночних показників і параметрів розвитку окремих товарних ринків, а, по-друге, розвиток технологій відбору одного або певної сукупності реальних для співробітництва ринків у множині привабливих, що є частиною (підмножиною) потенційних.

Важливою і актуальною є систематизація процесу інформаційного забезпечення міжнародної діяльності. Це передбачає декілька етапів аналізу: 1) накопичення різнобічної інформації, її оцінка і класифікація, що обумовлює застосування універсальних формалізованих показників ринкової кон'юнктури, об'єднаних єдиною системою вимірювання даних; 2) здійснення порівняльного аналізу кон'юнктурних факторів окремих ринків і виявлення сприятливих відповідностей та можливих ризиків з метою визначення найбільш привабливих умов бізнесу; 3) визначення маркетингових завдань суб'єкта підприємництва у відповідності до власних внутрішніх можливостей в контексті динаміки факторів міжнародного маркетингового середовища.